

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
93/C 27/01	Ecu	1
93/C 27/02	Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (korn)	2
93/C 27/03	Forudgående anmeldelse af en fusion (Sag IV/M.216 — CEA Industrie/France Télécom/Finmeccanica/SGS Thomson)	3
93/C 27/04	Betalingsfrister i handelsforhold	3
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
93/C 27/05	Sag C-407/92: Sag anlagt den 4. december 1992 af An Taisce — the National Trust for Ireland og WWF UK (World Wide Fund for Nature) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	4
93/C 27/06	Sag C-416/92: Sag anlagt den 14. december 1992 af Chantal Hebette mod Revisionsretten	5
93/C 27/07	Sag C-425/92: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. november 1992 af Arbeitsgericht Hamburg i sagen Elke Herzog mod Arbeiter-Samariter-Bund Landesverband Hamburg e. V.	5
93/C 27/08	Sag C-3/93: Sag anlagt den 4. januar 1993 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	II Forberedende retsakter	
	Kommissionen	
93/C 27/09	Ændret forslag til Rådets direktiv om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder	7
93/C 27/10	Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 3013/89 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød og om ændring af forordning (EØF) nr. 1323/90 om indførelse af en særlig støtte til fåre- og gedeopdræt i visse ugunstigt stillede områder i Fællesskabet	15
	III Oplysninger	
	Europa-Parlamentet	
93/C 27/11	Meddelelse om afholdelse af almindelig udvælgelsesprøve	16

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

29. januar 1993

(93/C 27/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	40,1615	US-dollars	1,22081
Danske kroner	7,52139	Canadiske dollars	1,54774
Tyske mark	1,95024	Yen	152,198
Græske drakmer	261,277	Schweizerfrancs	1,79849
Spanske pesetas	138,709	Norske kroner	8,31126
Franske francs	6,59969	Svenske kroner	8,84902
Irske pund	0,743352	Finske mark	6,74252
Italienske lire	1809,87	Østrigske schilling	13,7207
Nederlandske gylde	2,19465	Islandske kroner	77,2039
Portugisiske escudos	176,468	Australske dollars	1,79795
Pund sterling	0,814578	Newzealandske dollars	2,36133

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

**Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren
(korn)**

(93/C 27/02)

(Se meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 360 af 21. december 1982, side 43)

Løbende licitation	Ugentlig licitation	
	Dato for Kommissionens beslutning	Maksimal restitution
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1343/92 af 26. maj 1992 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af hård hvede til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII (EFT nr. L 145 af 27. 5. 1992, s. 22)	28. 1. 1993	Bud forkaster
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1356/92 af 26. maj 1992 om særlige interventionsforanstaltninger for byg i Spanien (EFT nr. L 145 af 27. 5. 1992, s. 58)	28. 1. 1993	85,95 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1345/92 af 26. maj 1992 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af byg til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII (EFT nr. L 145 af 27. 5. 1992, s. 28)	28. 1. 1993	76,50 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1346/92 af 26. maj 1992 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII (EFT nr. L 145 af 27. 5. 1992, s. 31)	28. 1. 1993	59,99 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1344/92 af 26. maj 1992 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af rug til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII (EFT nr. L 145 af 27. 5. 1992, s. 25)	28. 1. 1993	96,99 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1910/92 af 10. juli 1992 om særlige interventionsforanstaltninger for hård hvede i Grækenland (EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 20)	—	Ingen bud
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2748/92 af 21. september 1992 om licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for sleben rundkornet ris, der udføres til visse tredjelande (EFT nr. L 279 af 23. 9. 1992, s. 10)	28. 1. 1993	256,00 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2749/92 af 21. september 1992 om licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for sleben middeldkornet ris og sleben langkornet ris A, der udføres til visse tredjelande (EFT nr. L 279 af 23. 9. 1992, s. 12)	28. 1. 1993	265,00 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2750/92 af 21. september 1992 om licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for sleben middeldkornet ris og sleben langkornet ris A, der udføres til visse tredjelande (EFT nr. L 279 af 23. 9. 1992, s. 14)	28. 1. 1993	265,00 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 66/93 af 15. januar 1993 om åbning af en licitation over nedsættelsen af importafgiften for majs fra tredjelande (EFT nr. L 10 af 16. 1. 1993, s. 5)	28. 1. 1993	68,38 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 68/93 af 15. januar 93 om åbning af en licitation over nedsættelsen af importafgiften for sorghum fra tredjelande (EFT nr. L 10 af 16. 1. 1993, s. 9)	—	Ingen bud

Forudgående anmeldelse af en fusion**(Sag IV/M.216 — CEA Industrie/France Télécom/Finmeccanica/SGS Thomson)**

(93/C 27/03)

1. Den 21. januar 1993 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾ en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden CEA Industrie, France Télécom og Finmeccanica erhverver fælles kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets forordning, med SGS Thomson Microelectronics Holding NV ved køb af aktier og kontrakter.

2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:

- for CEA Industrie: atomkraft, computerservice, biomedicinske produkter
- for France Télécom: telekommunikation, audiovisuel sektor, computerservice
- for Finmeccanica: holding selskab med investeringer i forskellige sektorer
- for SGS Thomson: design, produktion og salg af halvledere.

3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse, finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. De forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt.

4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag IV/M.216 — CEA Industrie / France Télécom / Finmeccanica / SGS Thomson, kan sendes til Kommissionen med telefax (telefax nr. (32-2) 296 43 01) eller med posten til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence (GD IV)
Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Bruxelles.

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989 — revideret i EFT nr. L 257 af 21. 9. 1990, s. 13.

Betalingsfrister i handelsforhold

(93/C 27/04)

Kommissionen har udarbejdet et dokument vedrørende betalingsfrister i handelsforhold. Formålet med dette dokument er at åbne en bred debat blandt alle interesserede parter om eventuelle fællesskabsinitiativer på dette område og, i givet fald, arten af sådanne initiativer.

Alle interesserede kan rekvirere dokumentet hos Generaldirektoratet for Erhvervspolitik, Handel, Turisme og Erhvervsdrivende Foreninger GD XXIII, Afdeling A/1, rue d'Arlon 80, B-1040 Bruxelles (telefax: (32-2) 295 97 84). Dokumentet findes på alle Fællesskabets officielle sprog.

Eventuelle kommentarer vedrørende dokumentet bedes være Kommissionen i hænde senest 31. maj 1993.

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 4. december 1992 af An Taisce — the National Trust for Ireland og WWF UK (World Wide Fund for Nature) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-407/92)

(93/C 27/05)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. december 1992 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af An Taisce — the National Trust for Ireland, Tailor's Hall, Back Lane, Dublin 8, og WWF UK (World Wide Fund for Nature), Panda House, Weyside Park, Catteshall Lane, Godalming, Surrey, GU7 1XR, England, ved Gerard Bohan, solicitor, advokat-firmaet Arthur Cox, Dublin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat-firmaet Faltz & Associés, BP 1147.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1. Annulation af Kommissionens beslutninger af 7. oktober 1992, for så vidt Kommissionen herved har besluttet:
 - a) ikke at udsætte eller tilbageholde udbetalingen af 2,7 mio. Ir. £ i form af EF-strukturfondsmidler i forbindelse med et besøgscenter i Mullaghmore, The Burren, Clare, Irland,
 - b) at undlade at indlede en traktatbrudsprocedure mod Irland i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 vedrørende Irlands anvendelse af nogle EF-direktiver om miljøbestemmelser, nærmere bestemt Rådets direktiv 85/337/EØF ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 80/68/EØF ⁽²⁾,
 - c) at undlade at indlede en traktatbrudsprocedure som omhandlet mod Irland, for så vidt dette har medført en faktisk udbetaling af 2,7 mio. Ir. £ i form af EF-strukturfondsmidler i forbindelse med besøgscentret i Mullaghmore.
2. Der træffes bestemmelse om, at Irland skal tilbagebetale det nævnte beløb 2,7 mio. Ir. £ til Det Europæiske Fællesskab, eller, subsidiært, om, at beløbet i stedet skal anvendes som led i det operationelle program for turisme i Irland, som den irske regering forelagde for Kommissionen den 6. marts 1989.
3. Der træffes bestemmelse om, at Det Europæiske Fællesskab skal yde erstatning for det tab, som An Taisce og WWF UK lider og vil lide som følge af de nævnte beslutninger fra Kommissionens side.

4. Der træffes bestemmelse om, at dette erstatningsbeløb skal tillægges renter.

5. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgerne gør gældende, at sagsøgte beslutning af 7. oktober 1992 om faktisk at udbetale 2,7 mio. Ir. £ i form af EF-strukturfondsmidler til finansiering af besøgscentret i Mullaghmore og sagsøgte beslutning af samme dato om ikke at indlede en traktatbrudsprocedure mod Irland i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 vedrørende anvendelsen af direktiv 85/337/EØF og direktiv 80/68/EØF — selv om adressaten for beslutningerne er en anden, nemlig Irland — berører sagsøgerne umiddelbart og individuelt, således at sagsøgerne er berettigede til at anlægge sag til prøvelse af beslutningerne i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2.

Ved de omtalte beslutninger har sagsøgte tilsidesat EØF-Traktaten og retsregler vedrørende Traktatens gennemførelse og tillige begået magtfordrejning, jf. artikel 173, stk. 1:

EØF-Traktatens artikel 130R

Ved beslutningen om rent faktisk at udbetale strukturfondsmidler i forbindelse med besøgscentret i Mullaghmore har sagsøgte undladt at overholde og anvende principperne i EØF-Traktatens artikel 130R. Navnlig har sagsøgte undladt at iagttage kravet i denne bestemmelse om bevarelse, beskyttelse og forbedring af kvaliteten af miljøet. Opførelsen af et besøgscenter i Mullaghmore vil i alvorlig grad forringe kvaliteten af miljøet i området.

Forordning (EØF) nr. 2052/88 ⁽³⁾

Ved beslutningen om at udbetale midler i forbindelse med besøgscentret i Mullaghmore har sagsøgte tilsidesat sin forpligtelse til at sikre, at EF-strukturfondsmidlerne anvendes i overensstemmelse med gældende fællesskabsretlige bestemmelser og Fællesskabets miljøbeskyttelsespolitik. Navnlig vil opførelsen af et besøgscenter i Mullaghmore i alvorlig grad skade miljøet i området. Sagsøgte har dermed handlet i strid med artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2052/88.

Direktiv 92/43/EØF ⁽⁴⁾

Sagsøgte burde i forbindelse med sin beslutning vedrørende besøgscentret i Mullaghmore have taget hensyn til

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

såvel indholdet af som de politiske målsætningerne med direktiv 92/43/EØF. Sagsøgte må være bundet af direktivets indhold fra tidspunktet for dets vedtagelse, også selv om alle medlemsstater endnu ikke har gennemført direktivet.

Bern-konventionen

Det ville stride mod Fællesskabets forpligtelser i henhold til denne konvention, såfremt det finansierede opførelsen af besøgscentret i Mullaghmore.

Grundrettigheder

Hvad angår An Taisce, der ejer et område, som vil blive berørt af opførelsen af besøgscentret, er denne sagsøgers ejendomsret uden gyldig grund blevet krænket ved sagsøgtes beslutning. Endvidere vil An Taisce's og WWF UK's miljøbeskyttelsesrettigheder i henhold til fællesskabsretten blive krænket, da besøgscentret vil være til skade for miljøet i området.

Direktiv 85/337/EØF og direktiv 80/68/EØF

Sagsøgtes beslutning, hvorefter den undersøgelse over indvirkningerne på miljøet og den høring af offentligheden, som Office of Public Works gennemførte, opfyldte kravene i henhold til direktiv 85/337/EØF, var udtryk for en fejlurdering, da undersøgelsen var utilstrækkelig og behæftet med fejl. Endvidere burde sagsøgte ikke have lagt til grund, at det var tilstrækkeligt til, at direktiv 80/68/EØF måtte anses for overholdt, at Irland gav tilsagn om, at der ikke ville blive udledt skadelige stoffer i grundvandet inden udstedelsen af en tilladelse efter direktivet, og om, at Irland fuldt ud ville handle i overensstemmelse med målsætningerne med og indholdet af direktivet ved gennemførelsen af projektet i Mullaghmore (selv om Irland havde undladt at gennemføre direktivet i national ret, idet fristen herfor udløb den 17. december 1981).

Sag anlagt den 14. december 1992 af Chantal Hebette mod Revisionsretten

(Sag C-416/92)

(93/C 27/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. december 1992 anlagt sag mod Revisionsretten af Chantal Hebette ved advokat George Vandersanden, Bruxelles, og med adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, avenue Guillaume 62.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgeren medhold.

— I medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, annulleres den af den kompetente myndighed ved Revisionsretten den 12. oktober 1992 truffene beslutning, hvorved der, efter at sagsøgerens mand, som var medlem af Revisionsretten, var afgået ved døden, skete en fejlagtig fastsættelse af sagsøgerens enkepension og af efterladtepensionen til hendes børn.

— Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

— Fejlagtig anvendelse af lønningsregulativet for Revisionsrettens medlemmer: Den relevante bestemmelse i sagsøgerens tilfælde er lønningsregulativets artikel 16, stk. 1, sidste punkt. Efter denne bestemmelse gælder der en særlig ordning for enken i tilfælde, hvor det pågældende medlem af revisionsretten afgår ved døden under sin tjeneste. Efterladtepensionen er i så fald uafhængig af længden af det afdøde medlems faktiske tjeneste. Det er med urette, at sagsøgte i sagsøgerens tilfælde vil anvende maksimumsreglen i artikel 16, stk. 2. Endvidere skal der ved anvendelsen af denne maksimumsregel ved fastsættelsen af efterladtepensionerne til sagsøgerens børn ses bort fra det faste pensionsbeløb, der tilkommer sagsøgeren.

— Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, når henses til andre institutioners praksis (Domstolen og Kommissionen).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 4. november 1992 af Arbeitsgericht Hamburg i sagen Elke Herzog mod Arbeiter-Samariter-Bund Landesverband Hamburg e. V.

(Sag C-425/92)

(93/C 27/07)

Ved kendelse afsagt den 4. november 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. december 1992, har Arbeitsgericht Hamburg, 18. Afdeling, i sagen Elke Herzog mod Arbeiter-Samariter-Bund Landesverband Hamburg e. V. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er en overenskomstbestemmelse (§ 34 i Bundes-Angestelltentarifvertrag), som på grundlag af en virksomheds praksis eller en egentlig overenskomstforpligtelse skal anvendes på en særskilt arbejdsaftale, og hvorefter der til deltidsansatte, der arbejder ud over den i kontrakten fastsatte arbejdstid, kun skal betales en godtgørelse, der forholdsmæssigt svarer til, hvad der betales til en tilsvarende fuldtidsansat (uden overarbejdstillæg), forenelig med fællesskabsretten

(EØF-Traktatens 119), når bestemmelsen procentvis rammer væsentlig flere kvinder end mænd?

2. Er denne forskellige behandling af de to kategorier af arbejdstagere begrundet i objektive forhold, som ikke har noget at gøre med forskelsbehandling på grundlag af køn?

Kan den forskellige behandling af kønnene således siges at være begrundet, fordi den skal dække et reelt behov for virksomheden, ligesom den kan medvirke til, at virksomheden kan nå sine mål, og er nødvendig i henhold til proportionalitetsprincippet, når det til støtte herfor er gjort gældende, at grunden til den forskellige behandling er, at overarbejdstillæggene skal kompensere for en forøget fysisk belastning og forhindre, at der stilles for store krav til arbejdstagerne, men at der ikke er tale om en sådan belastning for deltidsansatte, når de blot overskrider den i kontrakten fastsatte arbejdstid uden at nå op på den (for fuldtidsansatte) normale ugentlige arbejdstid på gennemsnitlig 38 ½ time (jf. § 17, stk. 1, og § 15, stk. 1, i Bundes-Angestellentarifvertrag)?

Sag anlagt den 4. januar 1993 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-3/93)

(93/C 27/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. januar 1993 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 7 i Rådets direktiv 88/599/EØF⁽¹⁾ af 23. november 1988 om standardkontrolprocedurer for gennemførelse af forordning (EØF) nr. 3820/85⁽²⁾ om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport og af forordning (EØF) nr. 3821/85⁽³⁾ om kontrolapparatet inden for vejtransport, samt sine forpligtelser efter EØF-Traktatens artikel 5 og 189, idet det ikke inden for denne foreskrevne frist har sat de lov- og forvaltningsforskrifter i kraft, som var nødvendige for at efterkomme direktivet.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ifølge EØF-traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, er medlemsstaterne forpligtet til at overholde de frister, som er fastsat i direktiverne for disses gennemførelse til national ret. Denne frist udløb den 1. januar 1989, uden at Storhertugdømmet Luxembourg havde truffet de nødvendige bestemmelser for at efterkomme direktivet.

Selv om en medlemsstats praksis er i overensstemmelse med direktivets mål, kan den ikke påberåbes som begrundelse for at undlade at sikre direktivets gennemførelse til national ret ved udstedelse af forskrifter, som skaber klare og gennemsigtige retsforhold.

⁽¹⁾ EFT nr. L 325 af 29. 11. 1988, s. 55.

⁽²⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1985, s. 8.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets direktiv om harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og visse beslægtede rettigheder ⁽¹⁾

(93/C 27/09)

KOM(92) 602 endelig udg. — SYN 395

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 149, stk. 3, den 7. januar 1993)

⁽¹⁾ EFT nr. C 92 af 11. 4. 1992, s. 6.

OPRINDELIGT FORSLAG

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, artikel 66, 100A og 113,
under henvisning til forslag fra Kommissionen,
i samarbejde med Europa-Parlamentet,
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og
ud fra følgende betragtninger:

i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker og den internationale Rom-konvention om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjernsynsforetagender er der kun fastsat minimumsbeskyttelsesperioder, således at de deltagende stater har mulighed for at beskytte de omhandlede rettigheder i længere perioder; visse medlemsstater har gjort brug af denne mulighed; endvidere er der en række medlemsstater, der ikke har tilsluttet sig Rom-konventionen;

denne situation samt den omstændighed, at medlemsstaterne har gjort brug af førnævnte undtagelsesmulighed, medfører, at de nationale lovgivninger, der for øjeblikket finder anvendelse vedrørende beskyttelsestiden for ophavsret og beslægtede rettigheder indeholder en række indbyrdes forskelle, der kan vanskeliggøre den fri udveksling af varer og tjenesteydelser samt fordreje konkurrencevilkårene inden for det fælles marked; med henblik på etableringen og gennemførelsen af det indre marked er det derfor nødvendigt at harmonisere medlemsstaternes lovgivninger, således at beskyttelsestiden er ens inden for hele Fællesskabet;

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
Uændret

Harmoniseringen bør ikke kun vedrøre beskyttelsestiden som sådan, men også visse nærmere bestemmelser i forbindelse hermed, såsom fra hvilket tidspunkt beskyttelsestiden beregnes; det er således nødvendigt at harmonisere reglerne for, hvem der anses for ophavsmand til et kinematografisk eller audiovisuelt værk;

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

formålet med den i Bernerkonventionen fastsatte minimumsbeskyttelsestid på 50 år efter ophavsmandens død var at beskytte ophavsmanden og dennes to næste generationer; den gennemsnitlige levetid i Fællesskabet er blevet forlænget så meget, at denne beskyttelsestid ikke længere er tilstrækkelig til at dække to generationer;

visse medlemsstater har planer om at forlænge beskyttelsestiden ud over 50 år efter ophavsmandens død for derved at råde bod på de konsekvenser, som verdenskrigene fik for udnyttelsen af værker;

i forbindelse med Stockholm-konferencen, der fandt sted i 1967 med henblik på en revision af Bernerkonventionen, vedtog en række delegationer fra medlemsstaterne en resolution, hvori de opfordrede de deltagende stater til at forlænge beskyttelsestiden for ophavsrettigheder; de drøftelser, som Verdensorganisationen for intellektuel Ejendomsret (WIPO) har indledt med henblik på udarbejdelsen af en eventuel protokol til Bernerkonventionen, har medført, at dette punkt nu igen er sat på dagsordenen;

hvad angår beskyttelsestiden for beslægtede rettigheder har visse medlemsstater valgt en beskyttelsestid på 50 år efter et værks udgivelse eller udsendelse; i de andre medlemsstater, som for øjeblikket er ved at udarbejde lovgivning på området, har man også valgt en beskyttelsestid på 50 år;

i Fællesskabets forslag til forhandlingerne under Uruguay-Runden, der finder sted inden for rammerne af Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel (GATT), forudses der en beskyttelsestid på 50 år efter udgivelsen til fordel for fremstillere af fonogrammer;

en beskyttelse af velerhvervede rettigheder følger af almindelige retsprincipper, der gælder inden for Fællesskabets retsorden; en harmonisering af beskyttelsestiden for ophavsret og beslægtede rettigheder må således ikke gøre indgreb i den beskyttelse, som rettighedshavere for øjeblikket nyder inden for Fællesskabet; for at kunne begrænse konsekvenserne af eventuelle overgangsforanstaltninger til et minimum og åbne mulighed for en effektiv gennemførelse af det indre marked pr. 31. december 1992 bør beskyttelsestiden harmoniseres på grundlag af lange beskyttelsesperioder;

i sin meddelelse af 17. januar 1991 »Opfølgning af Grønbogen — Kommissionens arbejdsprogram inden for ophavsret og beslægtede rettigheder«⁽¹⁾ understreger Kommissionen, at harmoniseringen af ophavsretten og beslægtede rettigheder bør gennemføres på grundlag af et højt beskyttelsesniveau, da disse rettigheder er forudsætningen for intellektuel skabelse, og at beskyttelsen heraf kan sikre opretholdelse og udvikling af kreativiteten til gavn for ophavsmændene, kulturindustrierne, forbrugerne og samfundet som helhed;

Uændret

(¹) KOM(90) 584 endelig udg.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

for at sikre et højt beskyttelsesniveau, der både opfylder de af det indre marked affødte krav og behovet for at få skabt retsregler, der fremmer en harmonisk udvikling af kreativiteten inden for Fællesskabet, bør der ske en harmonisering af beskyttelsestiden, således at denne for ophavsret fastsættes til 70 år efter ophavsmandens død eller 70 år efter det tidspunkt, hvor værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden, og for beslægtede rettigheders vedkommende til 50 år efter den begivenhed, der affødte rettigheden;

beskyttelsesperioderne skal i overensstemmelse med Berner- og Rom-konventionerne anses for at begynde den 1. januar i det år, der følger efter den begivenhed, der affødte rettigheden;

i henhold til artikel 1 i Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer⁽¹⁾ skal medlemsstaterne give edb-programmer ophavsretlig beskyttelse som litterære værker i henhold til Bernerkonventionen (Paris-akten af 1971); i nærværende direktiv harmoniseres beskyttelsestiden for litterære værker inden for Fællesskabet; artikel 8 i direktiv 91/250/EØF bør derfor ophæves, fordi nævnte artikel kun indfører en midlertidig harmonisering af beskyttelsestiden for edb-programmer;

ved artikel 9 og 10 i direktiv .../.../EØF af ... om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder er der — i afventning af en senere harmonisering — kun fastsat en minimumsbeskyttelsestid for disse rettigheder; bestemmelserne i disse artikler bør derfor ophæves, således at beskyttelsestiden bringes på linje med den beskyttelsestid, der er fastsat i nærværende direktiv;

fotografiske værker tillægges kun en minimumsbeskyttelsestid på 25 år regnet fra værkets frembringelse, jf. Bernerkonventionen; endvidere gælder der i visse medlemsstater en ordning, hvorefter fotografier kan tillægges flere forskellige former for beskyttelse, nemlig en ophavsretlig beskyttelse for fotografier, der anses som værende kunstneriske værker i henhold til Bernerkonventionen, eller anden form for særlig beskyttelse, dersom der er tale om fotografier, der ikke anses som værende værker; disse forskellige beskyttelsesperioder bør derfor gøres til genstand for en fuldstændig harmonisering;

for at undgå forskellige beskyttelsesperioder er det nødvendigt — når der i en medlemsstat foretages en handling, der får en frist til at løbe — at fristen da anses for at løbe med virkning for hele Fællesskabet;

artikel 6a, stk. 2, i Berner-konventionen indeholder en bestemmelse om, at ophavsmandens ideelle rettigheder opretholdes efter hans død, i det mindste indtil udløbet af beskyttelsestiden for de økonomiske rettigheder; det er hensigtsmæssigt, at disse bestemmelser overtages i nærværende direktiv, dog med forbehold af en eventuel senere harmonisering af ideelle rettigheder;

ved artikel 11 og 12 i Rådets direktiv 92/100/EØF af 19. november 1992 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder; inden for intellektuel ejendomsret⁽¹⁾ er der — i afventning af en senere harmonisering — kun fastsat en minimumsbeskyttelsestid for disse rettigheder; bestemmelserne i disse artikler bør derfor ophæves, således at beskyttelsestiden bringes på linje med den beskyttelsestid, der er fastsat i nærværende direktiv;

Uændret

⁽¹⁾ EFT nr. L 122 af 17. 5. 1991, s. 42.

⁽¹⁾ EFT nr. L 346 af 27. 11. 1992, s. 61.

OPRINDELIGT FORSLAG

den i nærværende direktiv fastsatte beskyttelsestide bør ligeledes gælde for litterære og kunstneriske værker, hvis hjemland i henhold til Berner-konventionen er et tredjeland, dog således at beskyttelsestiden ikke må overstige beskyttelsestiden i værkets hjemland;

hvad angår beskyttelsestiden for beslægtede rettigheder, der tilkommer indehavere, der ikke er EF-statsborgere, men som nyder en beskyttelse i henhold til internationale aftaler, skal den i nærværende direktiv fastsatte beskyttelsestid ligeledes finde anvendelse, dog således at beskyttelsestiden ikke må overstige den beskyttelsestid, der gælder i det tredjeland, hvori rettighedshaveren er statsborger;

gennemførelsen af bestemmelser om sammenligning af beskyttelsesperioder må ikke medføre, at medlemsstaterne krænker deres internationale forpligtelser; i henhold til disse internationale forpligtelser giver medlemsstaterne værker eller statsborgere fra tredjeland en forskellig behandling, der kan medføre forstyrrelser på det indre marked; der bør derfor indføres en procedure, der giver mulighed for at afbøde på disse ulemper;

rettighedshavere bør på lige vilkår og inden for hele Fællesskabet kunne drage fordel af de ved dette direktiv indførte længere beskyttelsesperioder, forudsat at deres rettigheder ikke er ophørt pr. 31. december 1994 —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Ophavsrettigheder til litterære og kunstneriske værker, jf. artikel 2 i Bernerkonventionen, gælder for ophavsmandens levetid og 70 år efter død, uanset på hvilket tidspunkt værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden.

2. Når ophavsretten tilkommer flere, som har samarbejdet ved værkets frembringelse, beregnes det i stk. 1 nævnte tidsrum med virkning fra den længstlevende ophavsmands død.

3. For anonyme eller pseudonyme værker samt værker, hvis ophavsmand er en juridisk person i henhold til medlemsstaternes lovgivning, og kollektive værker varer beskyttelsen i 70 år efter det tidspunkt, da værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden. Hvis imidlertid det af ophavsmanden valgte pseudonym ikke efterlader nogen tvivl om hans identitet, eller hvis ophavsmanden afslører sin identitet inden for det ovennævnte tidsrum, skal den beskyttelsestid, der er fastsat i stk. 1, anvendes.

4. Anonyme eller pseudonyme værker beskyttes ikke, dersom der er rimelig grund til at antage, at ophavsmanden har været død i 70 år.

5. For værker, der udgives i bind, dele, hæfter, numre eller serier, og hvor beskyttelsestiden begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden, begynder beskyttelsestiden at løbe særskilt for hvert enkelt element.

ÆNDRET FORSLAG

for at sikre et velfungerende indre marked er det nødvendigt, at bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse straks fra dets ikrafttræden, dog under overholdelse af tredjemands velerhvervede rettigheder —

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

6. Kollektive værker samt værker, hvis ophavsmand er en juridisk person, beskyttes — dersom den i stk. 3 nævnte offentliggørelse ikke har fundet sted — i 70 år efter værkets frembringelse.

Artikel 2

1. Udøvende kunstners rettigheder varer i 50 år efter den første udgivelse af en optagelse af en fremførelse eller, dersom udgivelse ikke finder sted, efter den første udsendelse af en fremførelse. Dog udløber rettighederne 50 år efter fremførelsen, hvis udgivelse eller udsendelse ikke har fundet sted inden for dette tidsrum.

2. Fonogramfremstillers rettigheder varer i 50 år efter den første udgivelse af et fonogram. Dog udløber rettighederne 50 år efter optagelsen, hvis fonogrammet ikke har været udgivet inden for dette tidsrum.

3. De rettigheder, der tilkommer producenter af den første optagelse af kinematografiske værker eller sekvenser af levende billeder, hvad enten de er ledsaget af lyd eller ej, udløber 50 år efter den første udgivelse. Rettighederne udløber dog 50 år efter optagelsen, hvis værket eller sekvensen af levende billeder ikke har været udgivet inden for dette tidsrum.

4. De rettigheder, der tilkommer radio- og fjernsynsforetagender, varer i 50 år efter den første udsendelse.

Artikel 3

Beskyttede fotografiske værker tillægges den i artikel 1 fastsatte beskyttelsestid.

ÆNDRET FORSLAG

6. For kollektive værker samt for værker, hvis ophavsmand er en juridisk person, men som ikke lovligt er blevet gjort tilgængelig for offentligheden inden for 70 år efter værkets frembringelse, ophører beskyttelsen.

Artikel 1a

1. Som ophavsmand til et kinematografisk eller audiovisuelt værk anses den eller de fysiske personer, der står for værkets intellektuelle skabelse.

2. Hovedinstruktøren anses som en af ophavsmandene.

3. Medlemsstaterne kan — med forbehold af bestemmelserne i artikel 2, stk. 6, i Rådets direktiv 92/100/EØF — fastsætte, at når der individuelt eller kollektivt er indgået en kontrakt om produktion af et kinematografisk eller audiovisuelt værk, gælder der en formodning om, at ophavsmændene til værket har givet tilladelse til udnyttelse af deres værk, medmindre andet måtte være fastsat ved aftale.

Artikel 2

1. Udøvende kunstners rettigheder varer i 50 år efter den første lovlige udgivelse af den optagelse af en fremførelse eller, dersom udgivelse ikke finder sted, efter den første lovlige offentliggørelse af fremførelsen. Dog udløber rettighederne 50 år efter fremførelsen, hvis hverken udgivelse eller offentliggørelse har fundet sted inden for dette tidsrum.

Uændret

Artikel 2a

Den person, der som den første lovligt offentliggør et værk, for hvilket den ophavsretlige beskyttelse er udløbet, tillægges en beskyttelse svarende til beskyttelsen af ophavsmandens økonomiske rettigheder. Beskyttelsestiden for disse rettigheder er på 25 år regnet fra det tidspunkt, hvor værket lovligt blev gjort tilgængeligt for offentligheden.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 4

1. Når en af de i artikel 1 til 3 nævnte frister begynder at løbe i en medlemsstat, anses fristen for at løbe med virkning for hele Fællesskabet.

2. For værker, hvis hjemland i henhold til bestemmelserne i Bernerkonventionen er et tredjeland, og hvis ophavsmand ikke er statsborger i en medlemsstat, udløber den i medlemsstaterne tillagte beskyttelse senest på det tidspunkt, hvor beskyttelsen i værkets hjemland udløber, dog således at den i artikel 1 fastsatte beskyttelsestid ikke kan overskrides.

3. De i artikel 2 fastsatte beskyttelsestider gælder ligeledes for rettighedshavere, der ikke er EF-statsborgere, forudsat at medlemsstaterne yder sådanne rettighedshavere beskyttelse. Den af medlemsstaterne ydede beskyttelse udløber dog senest på det tidspunkt, der er fastsat i det tredjeland, hvori rettighedshaveren er statsborger.

4. I afventning af, at der eventuelt indgås internationale aftaler om beskyttelsestid for ophavsret og beslægtede rettigheder, kan der efter den i artikel 9 fastsatte procedure træffes beslutning om:

- a) ikke at anvende eller om at ændre den i stk. 2 og 3 foreskrevne regel om sammenligning af beskyttelsesperioder over for visse tredjelande for derved navnlig at undgå, at medlemsstaterne kommer i konflikt med deres internationale forpligtelser; den tillagte beskyttelsestid kan dog ikke under nogen omstændigheder overskride den i artikel 1 og 2 fastsatte beskyttelsestid
- b) at vedtage passende foranstaltninger for det tilfælde, at kun visse medlemsstater tillægger statsborgere fra tredjeland beskyttelse, dersom en sådan situation fører til konkurrenceforvridning eller betydelig forvrejning af samhandelen inden for det indre marked.

Artikel 5

De i nærværende direktiv fastsatte beskyttelsesperioder begynder den 1. januar i det år, der følger efter den begivenhed, der affødte rettigheden.

Artikel 6

1. Bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse på rettigheder, der ikke er ophørt den 31. december 1994. Direktivets bestemmelser medfører dog ikke, at de beskyttelsesperioder, der på indeværende tidspunkt gælder i henhold til medlemsstaternes lovgivning, afkortes.

2. De ideelle rettigheder, der tillægges en ophavsmand, opretholdes i det mindste indtil udløbet af de økonomiske rettigheder.

3. De i artikel 2 fastsatte beskyttelsestider gælder ligeledes for rettighedshavere, der ikke er EF-statsborgere, forudsat at medlemsstaterne yder sådanne rettighedshavere beskyttelse. Den af medlemsstaterne ydede beskyttelse udløber dog senest på det tidspunkt, der er fastsat i det tredjeland, hvori rettighedshaveren er statsborger, dog således at den i artikel 2 fastsatte beskyttelsestid ikke kan overskrides.

Uændret

Artikel 5

Beskyttelsesperioderne efter ophavsmandens død samt de i artikel 1, stk. 3 til 6, og i artikel 2 og 2a fastsatte beskyttelsesperioder begynder at løbe med virkning fra dødsfaldet eller den begivenhed, der er nævnt i de enkelte tilfælde. Beskyttelsesperioderne beregnes dog med virkning fra den 1. januar i det år, der følger efter dødsfaldet eller den pågældende begivenhed.

Artikel 6

Udgår

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6a

1. Bestemmelserne i nærværende direktiv medfører ikke en afkortning af de nugældende beskyttelsesperioder, som er hjemlet i medlemsstaternes lovgivninger. Direktivets bestemmelser berører ikke udnyttelseshandlinger, der er foretaget inden 1. juli 1994.
2. Bestemmelserne i nærværende direktiv finder anvendelse på alle værker eller frembringelser, der på tidspunktet for dette direktivs vedtagelse er beskyttet i medlemsstaterne i hvert fald i henhold til nationale bestemmelser om ophavsret og beslægtede rettigheder, eller som på det pågældende tidspunkt opfylder de beskyttelseskriterier, der er fastsat i bestemmelserne i Rådets direktiv 92/100/EØF.
3. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige bestemmelser for at sikre beskyttelse af tredjemands velerhvervede rettigheder og berettigede forventning i det omfang, det er foreskrevet i henhold til fællesskabsretten og den nationale lovgivning.
4. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke artikel 13 i direktiv 92/100/EØF.
5. Medlemsstaterne kan fastsætte datoen for anvendelsen af artikel 1a, dog således at datoen ikke må ligge efter 1. juli 1997.

Artikel 7

1. Artikel 8 i direktiv 91/250/EØF ophæves.
2. Artikel 9 og 10 i direktiv .../EØF ophæves.

Uændret

2. Artikel 11 og 12 i direktiv 92/100/EØF ophæves.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen ethvert forslag om indførelse af nye beslægtede rettigheder med angivelse af grundene til deres indførelse samt den beskyttelsestid, der påtænkes fastsat.
2. Medlemsstaterne udskyder vedtagelsen af de i stk. 1 nævnte forslag i tre måneder regnet fra datoen for deres meddelelse. Denne frist forlænges til tolv måneder, hvis Kommissionen inden tre måneder efter førnævnte meddelelse giver underretning om, at den påtænker at foreslå et direktiv på området.

Uændret

Udgår

Artikel 9

Kommissionen bistås af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Uændret

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

OPRINDELIGT FORSLAG

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i artikel 1 til 7 i dette direktiv senest den 31. december 1992.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

2. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i artikel 8 med virkning fra det tidspunkt, hvor dette direktiv får virkning.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne i artikel 1 til 7 i dette direktiv inden 1. juli 1994.

Uændret

Forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 3013/89 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød og om ændring af forordning (EØF) nr. 1323/90 om indførelse af en særlig støtte til fåre- og gedeopdræt i visse ugunstigt stillede områder i Fællesskabet

(93/C 27/10)

KOM(93) 8 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 12. januar 1993)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

I artikel 24 i forordning (EØF) nr. 3013/89 indsættes som stk. 7a:

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

»7a. Stk. 7 anvendes fortsat for produktionsåret 1992, selv om Det Forenede Kongerige ikke længere gør brug af nævnte stykke.«

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 1323/90 indsættes som artikel 1a:

ud fra følgende betragtninger:

»Artikel 1a

Uanset artikel 1 udbetales følgende enhedsbeløb for den særlige støtte for produktionsåret 1992:

I artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2069/92 ⁽²⁾, er der fastsat overgangsbestemmelser for produktionsårene 1990, 1991 og 1992, så længe Det Forenede Kongerige anvender den variable slagtepræmie, for gradvis at nå frem til en enhedspræmie senest i produktionsåret 1993; Det Forenede Kongerige besluttede at afskaffe nævnte præmie fra begyndelsen af produktionsåret 1992; som følge af den monetære uro med mærkbare følger for EF-markedet for fårekød i 1992, især i området Irland/Nordirland, bør disse overgangsbestemmelser videreføres indtil udgangen af produktionsåret 1992 for så vidt angår dette område;

— 7 ECU pr. moderfår for de producenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2 og 4, i forordning (EØF) nr. 3013/89

— 4,9 ECU pr. moderfår for de producenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, i nævnte forordning

— 4,9 ECU pr. ged for de producenter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, i nævnte forordning

— 4,9 ECU pr. hundyr af fårerace i tilfælde af anvendelse af artikel 5, stk. 8, andet afsnit, i nævnte forordning.«

Artikel 3

ligeledes som følge af nævnte monetære uro bør den særlige støtte i forbindelse med foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne som fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1323/90 ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1743/91 ⁽³⁾, forøges det pågældende produktionsår —

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 59.

⁽³⁾ EFT nr. L 132 af 23. 5. 1990, s. 17.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 163 af 26. 6. 1991, s. 44.

III

(Oplysninger)

EUROPA-PARLAMENTET

Meddelelse om afholdelse af almindelig udvælgelsesprøve

(93/C 27/11)

Europa-Parlamentets Generalsekretariat afholder almindelig udvælgelsesprøve

— nr. PE/114/C — fransksprogede maskinskrivere ⁽¹⁾

(stillingsgruppe C 5-4).

⁽¹⁾ EFT nr. C 27 A af 30. 1. 1993 (fransk udgave).

